

**СПИСАНИЕ ЗА КНИЖЕВНОСТ,
УМЕТНОСТ И КУЛТУРА**

РАСТ

Број 21-22/ 2020

СЛОВАЧКА (SLOVAKIA)

Павол ЈАНИК (Pavol JANIK)

УДК 821.162.4-1

Њујорк

На хоризонталното огледало
на растегнатиот залив
стрчат вртвовите на аглестиот град
забодени право во звезденото небо.
Во растрепереното море од светилки
чудесно однесуваат секаква мака
флистрови, блескави бродчиња
на двоите возбудливи нозе
што пловат во подпалубјето
на вечерниот фустал од брокат.
Одеднаш исчезнуваме без глас
како игли во лавиринтот од станиол.
Некои предмети ги сфаќае многу болно –
многу долгите лимузини,
побелените верверички во Централ паркот
и металното тело на мртвата Слобода.
Во Њујорк многу порано се стемнува.
Се запалува треперливата темнина.
Илјадниците светилки од лустерот на мегаполисот
секоја вечер на блескавата површина на водата пишуваат
закон на Ајнштајн за брзината светлината.
Но уште пред тоа самракот ќе го поплави
сребреното платно на њујоршкото небо
со хектолитри од холивудска крв.
Каде оди империјата од мермер и стакло?

Каде се насочени ракетите од стројните облакодери?
Бог си купува хот-дог на дното шесеткатната улица.
Бог е црнец и ја сака сивата боја бетонот.
Се роди син од самиот себе
во хартиена кеса
од роб, примерок од најново време

ОДВЛЕКУВАЊЕ ВО ВЕЧНОСТА

Ангели во цивилна облека
нè набљудуваат во аквариумот.
Но ние молчиме
и со отворени усти
со главата удираме во стаклото.
Го осветлуваат со автоген
секој дел од нашето последно движење.
Хистолошките препарати на тишината
ги ставаат под микроскоп,
за да го зголемат нашето страдање.
Животот одеднаш сите нè исклучува
како телевизор,
здодедни сме му,
престанавме да го интересираме.
Во дланката изговарам
тешкоизговорливо име,
а од ракавот ми излегуваат
само цокери.
Снежинките снежат.
Книгите воскреснуваат од мртвите.
Да старееш или да се убиеш?
- тоа е прашањето.
А одговорите кружат околу нас
при брзото возење
во острите свиоци,
од кои нема пат за назад.

МЕЃУ АСФАЛТОТ И НЕБОТО

Внимание!

Дрвјата изморени од долгото трчање
и земјата поделена со бела испрекината линија
и натаму опстојуваат.
Незадржливо сме во хармонија
со инструментот.
О, скриена насмевка на назабени тркала.
Движења по десната страна.
Непогрешно пловиме,
според точниот таксиметар.
Попусто го барам бројчаникот
што ги брои вибрациите
на твоите колкови.

ПИЈАНО

Кога и двајцата ќе имаме свој клуч
од истиот стан,
ќе пренесам парче од градината
на вториот кат.
Понекогаш и лично ќе дојдам.
Чист и внимателно избричен
да ги слушам домашните концерти.
Навистина ќе дојдам,
несмасен како пијано,
и секогаш како него наштиман.

*Препев од словачки на македонски: Стојан Лекоски
Translated from Slovak into Macedonian: Stoyan Lekoski*